

Manifestació: Habitatge per a totes! #BCNnoEstàEnVenda .... fet i guanyat

El passat dissabte dia 10, la nostra Asc.500x20, varem estar participant amb altres concitadanes i entitats reivindicant que Barcelona no pot continuar essent destruïda per una especulació salvatge que destrueix la vida social i transforma la ciutat en un parc temàtic pel turisme. Els turistes no són la causa sinó la conseqüència d'un pla traçat des de fa anys on diners, inversions, lleis i empreses s'uneixen per expulsar la gent i prendre'ns el valor històric i monumental de la ciutat, robar-nos el valor intangible de Barcelona, per a monetitzar-la i vendre-la millor. La voracitat capitalista matarà la ciutat que coneixem!!!

..

El proper **dissabte 10 de juny a les 18h** estarem reclamant **HABITATGE PER A TOTES!** a la manifestació que tindrà lloc a **Plaça Universitat**. A continuació us deixem un breu manifest amb les denúncies i reivindicacions de la campanya **#BCNnoEstàEnVenda**.

El preu mitjà actual del lloguer a la ciutat ha pujat un 17% entre 2014 i 2016, superant el preu màxim que es va registrar durant els anys de la bombolla immobiliària.

Els lloguers pugen perquè la dedicació a altres usos, diferents als d'habitatge residencial assequible, és molt alta i el parc de lloguer es redueix. A més, estem patint un fort procés especulatiu induït pels grans tenidors de finques i inversors que modifiquen les condicions dels habitatges per multiplicar el seu valor i posar-los en circulació en els mercats globalitzats, desapareixent el concepte d'habitatge com a dret social fonamental de la ciutadania i convertint-lo en un valor financer més.

El que s'ofereix no és una habitatge sinó un producte d'inversió, que provoca que el jovent tingui cada vegada més dificultats per emancipar-se i moltes famílies hagin de marxar dels seus barris de tota la vida.

Mentre que els salaris estan pràcticament congelats, els

lloguers han pujat, entre un 11% i un 21% en funció del districte, fins assolir una mitjana de 850€/mes, que equival al sou precari d'un de cada tres barcelonins. A aquest augment cal afegir l'arbitrarietat dels desenhorsaments exigits pels propietaris, d'entre 2.400 a 4.800 € per poder signar un contracte.

A Barcelona, als barris més desfavorits la despesa en habitatge supera el 35% de la Renda Familiar disponible, mentre que pels barris amb més ingressos representa el 5%.

L'emergència habitacional genera exclusió residencial: Al llarg de 2016, 30.637 persones s'han inscrit al Registre de Sol·licitants de l'Habitatge. A més, la UCER, Unitat Contra l'Exclusió Residencial, ha atès un total de 1.574 unitats familiars en processos de pèrdua de residència. A la ciutat es produeixen entre 9 i 10 desnonaments a la setmana, i sabem que el 88,5% eren, entre 2013 i 2015, per impagaments de lloguer.

Una dada alarmant, és que el sensellarisme aquest any s'ha incrementat. Tot i que té una explicació multicausal, hi ha tres factors claus: l'augment del preu del lloguer, un parc públic d'habitatge totalment insuficient per donar resposta a les necessitats socials i la precarització del mercat laboral.

La modificació de la LAU al 2013, garanteix molt més el dret a la propietat immobiliària per sobre del dret a l'habitatge:

Redueix de 5 a 3 anys el termini obligatori dels contractes.

Permet que el propietari recuperi l'immoble pasat el primer any, anunciant la decisió a l'inquilí amb dos mesos d'anticipació. A més, si el contracte no està registrat, el pot interrompre en cas que una tercera persona compri l'habitatge (Nou motiu de desnonament).

Es facilita el desnonament reduint els temps del procés judicial en cas d'impagament.

El parc d'habitatge de Barcelona contava al 2016 amb 438.304 habitatges en règim de lloguer. Dins d'aquest, el de mercat lliure representava 31,3% i el d'habitatge social només un

1'5% (6.500 habitatges públics), en comparació a París que té un 17'2% o Amsterdam que té 48%. També hi ha a la ciutat prop de 31.200 pisos buits, dels quals 2.592 són propietat dels bancs.

Els lloguers turístics coneguts representen el 7,7% de mitjana del parc de lloguer de la ciutat. Dels 15.881 apartaments turístics detectats, el 39,5% no tenen llicència. D'aquesta oferta total, el 65% es concentra a Ciutat Vella i l'Eixample. L'auge d'especulació amb la propietat vertical també es manifesta a Barcelona amb l'adquisició, per part de fons d'inversió, d'almenys 76 blocs sencers, alguns amb inquilins a dins, per convertir-los en habitatges de lloguer de luxe que atrauran persones amb més poder adquisitiu, expulsant de la zona als residents actuals.

En aquest **context d'emergència habitacional**, es preveu que aquest any finalitzin prop de 44.000 contractes de lloguer amb la dificultat per a les unitats de convivència de conservar la seva llar o de trobar un lloguer assequible a la nostra ciutat.

Volem una Barcelona, inclosa la perifèria, amb habitatge digne per a totes!

Ens veiem als carrers!

#BcnNoEstàEnVenda Manifestació

📍 Pl. Universitat
📅 10 de juny
🕒 18:00h

Habitatge per a totes!

